

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2014. április 25.
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az euro és más pénznemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről, valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
2014/.../EU IRÁNYELVE

(…)

az euro és más pénznemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről,
valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 179., 2013.6.25., 9. o.

² HL C 271., 2013.9.19., 42 o.

³ Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) Az euroövezethez tartozó tagállamok közös valutájaként az euro az Unió gazdaságának és az uniós polgárok életének fontos tényezőjévé vált. Mivel az euro 2002-es bevezetése óta azonban e pénznem a pénzhamisítás területén aktív bűnszervezetek egyik állandó célpontja, az euro hamisítása legalább 500 millió EUR pénzügyi veszteséget okozott. Az Unió egészének érdeke, hogy fellépjen az euro hitelességét a hamisításon keresztül veszélyeztető bármely tevékenységgel szemben, és szankcionálja azt.
- (2) A hamis vagy hamisított pénz jelentős negatív hatással van a társadalomra. Kárt okoz a polgárok és a vállalkozások számára, akiknek nem kapnak visszatérítést a hamisítványokért akkor sem, ha azokat jóhiszeműen vették át. A hamis vagy hamisított pénz aggodalmat kelthet a fogyasztókban a készpénz elégséges védelmét illetően, és félelmet ébreszthet bennük azzal kapcsolatban, hogy nem kapnak-e hamis vagy hamisított bankjegyeket vagy érméket. Ezért alapvető jelentőségű annak biztosítása, hogy a polgárok, vállalkozások és pénzügyi szervezetek az összes tagállamban és harmadik országokban is bízzanak a bankjegyek és érmék hitelességében.
- (3) Lényeges, hogy az euro és más törvényes fizetőeszközöknek minősülő pénznemek védelmét valamennyi tagállamban hatékony és hatásos büntetőjogi intézkedések biztosítsák.
- (4) A 974/98/EK tanácsi rendelet¹ kötelezi azon tagállamokat, amelyek pénzneme az euro arra, hogy megfelelő szankciókat biztosítsanak az eurobankjegyek és -érmék hamisítása és meghamisítása ellen.

¹ A Tanács 974/98/EK rendelete (1998. május 3.) az euró bevezetéséről (HL L 139., 1998.5.11., 1. o.).

- (5) Az 1338/2001/EK¹ és a 1339/2001/EK² tanácsi rendelet előírja az euro pénzhamisítás elleni védelméhez szükséges intézkedéseket, különösen a hamis eurobankjegyek és érmék forgalomból való kivonásának szabályait.
- (6) A pénzhamisítás visszaszorítására irányuló, Genfben 1929. április 20-án aláírt nemzetközi egyezmény és annak jegyzőkönyve (Genfi Egyezmény)³ szabályokat ír elő a pénzhamisítás bűncselekményének hatásos megelőzése, üldözése és büntetése érdekében. Célja különösen annak biztosítása, hogy a pénzhamisítási bűncselekmények miatt súlyos büntetőjogi és egyéb szankciók legyenek kiszabhatók. A Genfi Egyezmény részes felei a hazai pénzüktől eltérő pénz esetében a megkülönböztetés-mentesség elvét kötelesek alkalmazni.
- (7) Ez az irányelv kiegészíti a rendelkezéseket és megkönnyíti a Genfi Egyezmény tagállamok általi alkalmazását. E célból fontos, hogy a tagállamok a Genfi Egyezmény részes felei.

¹ A Tanács 1338/2001/EK rendelete(2001. június 28.) az euro pénzhamisítás elleni védelméhez szükséges intézkedések megállapításáról (HL L 181., 2001.7.4., 6. o.).

² A Tanács 1339/2001/EK rendelete (2001. június 28.) az euro pénzhamisítás elleni védelméhez szükséges intézkedések megállapításáról szóló 1338/2001/EK rendelet hatásainak az eurót közös valutaként el nem fogadó tagállamokra történő kiterjesztéséről (HL L 181., 2001.7.4., 11. o.).

³ A Nemzetek Szövetsége szerződéseinek gyűjteménye (1931), 2623. szám, 372. o.

- (8) Ezen irányelv a 2000/383/IB tanácsi kerethatározatra épül¹. Az irányelv a szankciók mértékével, a nyomozati eszközökkel és a hamisítványok bírósági eljárás során történő elemzésével, azonosításával és felderítésével kapcsolatos további rendelkezésekkel egészíti ki az említett kerethatározatot.
- (9) Ennek az irányelvnek bármely törvényes fizetőeszköznek minősülő bankjegy és érme védelmét biztosítani kell, függetlenül attól, hogy az papírból, fémből vagy egyéb anyagból készült.
- (10) Az euro és más pénznemek védelme szükségessé teszi a pénzhamisítással kapcsolatos bűncselekmények közös fogalommeghatározását és a természetes és jogi személyekre vonatkozó közös, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók megállapítását. A Genfi Egyezményrel való összhang biztosítása érdekében ezen irányelvnek ugyanazokat a bűncselekményeket kell büntetendővé nyilvánítani, mint a Genfi Egyezménynek. Bűncselekménnyé kell ezért nyilvánítani a hamis vagy hamisított bankjegyek és érmék előállítását és terjesztését. Külön kell büntetni az ezen a bűncselekmények előkészítésére irányuló tevékenységet, például a hamisításra szolgáló eszközök és alkotórészek előállítását. A bűncselekmények ezen fogalommeghatározásának közös célja, hogy megakadályozzon minden olyan cselekményt, amely hamis vagy hamisított bankjegyekkel és érmékkel, valamint hamisításra szolgáló eszközökkel vagy egyéb megoldásokkal kapcsolatos.

¹ A Tanács 2000/383/IB kerethatározata (2000. május 29.) az euro bevezetésével kapcsolatos pénzhamisítás elleni, büntetőjogi és egyéb szankciókkal megvalósuló védelem megerősítéséről (HL L 140., 2000.6.14., 1. o.).

- (11) Ugyancsak bűncselekménynek minősül az engedélyezett pénzjegynyomdák vagy pénzverdék engedélyezett berendezéseinek vagy anyagainak olyan jogszerűtlen felhasználása, amely nem engedélyezett bankjegyek vagy érmék csalárd felhasználást szolgáló előállítását célozza. Ilyen jogszerűtlen felhasználásnak minősül az a helyzet, amikor egy nemzeti központi bank, pénzverde vagy egyéb engedélyezett létesítmény az Európai Központi Bank (a továbbiakban: EKB) által engedélyezett kvótát meghaladó mennyiségben állít elő bankjegyeket vagy érméket. Ide tartozik továbbá az a helyzet, amikor egy engedélyezett pénzjegynyomda vagy pénzverde alkalmazottja saját céljára jogszerűtlenül használja fel a berendezéseket. Ez a magatartás abban az esetben is bűncselekményként büntetendő, ha az engedélyezett mennyiséget nem haladták meg, mivel az előállított bankjegyeket és érméket – azok forgalomba hozatalát követően – nem lehetne megkülönböztetni az engedélyezett pénznemtől.
- (12) Az EKB vagy a nemzeti központi bankok és pénzverdék által formálisan még ki nem bocsátott bankjegyeknek és érméknek ugyancsak ezen irányelv védelme alá kell tartozniuk. Így például az új nemzeti oldallal ellátott euroérméket vagy az új eurobankjegy-sorozatokat már hivatalos forgalomba hozataluk előtt védelmezni kell.
- (13) Adott esetben ugyancsak büntetendő a fő hamisítási bűncselekmények elkövetésére való felbujtás, az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegély és az azok elkövetésének kísérlete, ideértve az engedélyezett berendezések és anyagok jogszerűtlen felhasználását, valamint a forgalmazásra szánt, de még ki nem bocsátott bankjegyek és érmék hamisítását. Ez az irányelv nem követeli meg a tagállamoktól, hogy büntetendővé tegyék a hamisításhoz szolgáló eszközökkel vagy alkotórészekkel kapcsolatos bűncselekmények elkövetésének kísérletét.
- (14) Az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények valamennyi tényállási elemére ki kell, hogy terjedjen a szándék.

- (15) A pénzhamisítás hagyományosan súlyosan büntetendő bűncselekménynek számít a tagállamokban. Ennek oka a bűncselekmény súlyos jellege, a polgárookra és vállalkozásokra gyakorolt hatása, illetve a polgároknak és vállalkozásoknak az euro és más pénznemek valódiságába vetett bizalmának biztosítására irányuló igény. Különösen vonatkozik ez az euróra, amely az euroövezetben élő több mint 330 millió ember közös valutája, és amely a világ második legfontosabb nemzetközi pénzneme.
- (16) A tagállamoknak a pénzhamisítás elleni küzdelmet célzó uniós jogi rendelkezések tekintetében jogukban büntetőjogi szankciókat kell előírniuk. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és a szabadságvesztést is magukban kell foglalniuk. Az irányelvben meghatározott bűncselekmények a kiszabható szabadságvesztés irányelv által meghatározott maximális büntetési tételének legalacsonyabb mértékét kell alkalmazni legalább az ilyen bűncselekmények legsúlyosabb formáira.
- (17) A szankciók mértékének hatékonyak és visszatartó erejűeknek kell lennie, de nem lehet aránytalan az elkövetett bűncselekménnyel. Annak ellenére, hogy a jóhiszeműen átvett hamis vagy hamisított pénz szándékos továbbadására a tagállamok joga alapján más típusú büntetőjogi szankció, többek között pénzbüntetés is alkalmazható, az adott nemzeti jogoknak maximális szankcióként szabadságvesztést kell előírnia. A természetes személyekkel szemben alkalmazható szabadságvesztés szankció Unió-szerte erős elrettentő erővel bír majd a potenciális bűnözőkre nézve.
- (18) Mivel ez az irányelv szabályozási minimumokat állapít meg, a tagállamok a pénzhamisítással kapcsolatos bűncselekmények tekintetében szigorúbb szabályokat fogadhatnak el vagy tarthatnak fenn.

- (19) Ez az irányelv nem sérti az egyes egyedi ügyek konkrét körülményeinek megfelelő büntetések alkalmazására és végrehajtására vonatkozó, a nemzeti büntetőjog általános szabályait és elveit.
- (20) Mivel a bankjegyek és érmék valódisága iránti bizalmat jogi személyek magatartása is sértheti vagy veszélyeztetheti, a jogi személyek javára elkövetett bűncselekményekért a jogi személyeknek kell felelniük.
- (21) A pénzhamisítási bűncselekmények felderítése és az azokkal kapcsolatos vádemelés sikerének a biztosítása érdekében az ilyen bűncselekmények felderítéséért és az azokkal kapcsolatos vádemelésért felelős személyek számára lehetővé kell tenni az olyan hatóságos nyomozati eszközök igénybevételét, mint amilyenek a szervezett bűnözés és más súlyos bűncselekmények elleni küzdelem keretében alkalmazott nyomozati eszközök. Az említett eszközök adott esetben magukban foglalhatnák például a beszélgetések lehallgatását, a leplezett megfigyelést – az elektronikus megfigyelést is ideértve –, a bankszámlák megfigyelését vagy más pénzügyi nyomozásokat. Figyelembe véve többek között az arányosság elvét, az ilyen eszközök nemzeti joggal összhangban történő igénybevételének arányban kell állnia a nyomozás tárgyát képező bűncselekmények jellegével és súlyosságával. A személyes adatok védelméhez való jogot tiszteletben kell tartani.

- (22) A tagállamoknak joghatóságukat a Genfi Egyezményvel és az egyéb uniós büntetőjogi aktusok joghatóságra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell megállapítaniuk, azaz a területükön elkövetett, illetve az állampolgáraik által elkövetett bűncselekmények vonatkozásában, megjegyezve, hogy a bűncselekményekkel kapcsolatos eljárás folytatására általában az elkövetési helyük szerinti ország büntető igazságszolgáltatási rendszere a legalkalmasabb.
- (23) Az eurónak az Unió gazdasága és társadalma tekintetében játszott kiemelkedő szerepe, valamint az eurót mint világméretű fontossággal bíró pénznemet fenyegető, például a harmadik országokban létező nagyszámú pénznyomda jelentette veszélyek egyedi veszélye miatt az euro védelmében kiegészítő intézkedésre van szükség. Ezért joghatóságot kell megállapítani az adott tagállam területén kívül elkövetett, az euróval kapcsolatos bűncselekmények tekintetében, amennyiben az elkövető az adott állam területén tartózkodik, és nem adják ki, vagy ott a bűncselekménnyel kapcsolatos hamis vagy hamisított eurobankjegyeket vagy -érméket derítenek fel. Mivel objektíve különböző azon tagállamok helyzete, amelyek pénzneme az euro, helyénvaló, hogy az ilyen joghatóság megállapításának kötelezettsége csak az említett tagállamokra vonatkozzon. A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, illetve – amennyiben azok a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjára vonatkoznak –, a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott bűncselekményekkel valamint az ilyen bűncselekmények elkövetésére való felbujtással, az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegéllyel és az azok elkövetésének kísérletével kapcsolatos büntetőeljárás lefolytatásának céljából a joghatóság nem rendelhető alá annak a feltételnek, hogy a cselekmények az elkövetésük helyén bűncselekménynek minősülnek-e. Az ilyen joghatóság gyakorlása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy a bűncselekménnyel kapcsolatos eljárás lefolytatására az elkövetés helye szerinti ország büntető igazságszolgáltatási rendszere a legalkalmasabb-e, valamint tiszteletben kell tartaniuk az arányosság elvét, különösen a harmadik országok által az ugyanazon magatartás tekintetében bűnösséget megállapító ítéletek vonatkozásában.

- (24) Az euro tekintetében a hamis vagy hamisított bankjegyek és érmék elemzését és azonosítását központosítva végzik a nemzeti bankjegyszakértői központok és a nemzeti érmeszakértői központok, amelyeket az 1338/2001/EK rendelet szerint kell kijelölni, illetve állítanak fel. A hamis eurobankjegyek és érmék elemzését, azonosítását és felderítését a tisztességes és hatékony eljárás elvének megfelelő tiszteletben tartása mellett a folyamatban lévő bírósági eljárások alatt is lehetővé kell tenni a hamisítványokat előállító forrás felderítésének az adott bünygyi nyomozás vagy büntetőeljárás keretében való felgyorsítása, valamint a hamisítványok ilyen típusai további forgalmazásának megelőzése és megszüntetése céljából. Ez hozzájárulna a hamisítással kapcsolatos bűncselekményekkel szembeni küzdelem hatékonyabbá tételéhez, és egyidejűleg növelné a lefoglalt hamisítványok átadásának számát a folyamatban lévő büntetőeljárások alatt, azon korlátozott számú eset kivételével, amikor csak a hamisítványokhoz való hozzáférést kell biztosítani. Általában az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell a hamisítványok nemzeti bankjegyszakértői központok és nemzeti érmeszakértői központok számára történő fizikai átadását. Bizonyos körülmények között, például amikor csak néhány hamis bankjegy vagy érme alkotja a büntetőeljárásban a bizonyítékot, vagy amikor a fizikai átadás a bizonyíték, úgy mint ujjlenyomat pusztulásának kockázatával járhat, az illetékes hatóság számára biztosítani kell, hogy fizikai átadás helyett a bankjegyekhez és érmékhez való hozzáférésről határozhasson.

- (25) Az ezen irányelvben meghatározott bűncselekményekre vonatkozóan összehasonlítható adatokat szükséges gyűjteni. Annak érdekében, hogy uniós szinten teljesebb kép alakuljon ki a hamisítás problémájáról, és ez hozzájáruljon a hatékonyabb válaszlépések kialakításához, a tagállamoknak át kell adniuk a Bizottságnak a hamis vagy hamisított bankjegyekkel és érmékkel kapcsolatos bűncselekmények számára, valamint a büntetőeljárás alá vont és elítélt személyek számára vonatkozó lényeges statisztikai adatokat.
- (26) Az eurobankjegyek és euroérmék hamisítása elleni küzdelem célkitűzésének elérése érdekében harmadik országokkal – különösen az eurót pénznemként használó országokkal – a Szerződés vonatkozó eljárásai szerint megállapodásokat kell kötni.
- (27) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, nevezetesen a szabadsághoz és a biztonsághoz való jogot, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a foglalkozás megválasztásának szabadságát és a munkavállaláshoz való jogot, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság vélelmét és a védelemhez való jogot, a bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elvét, továbbá a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmát. Ez az irányelv az említett jogok és elvek teljes körű tiszteletben tartására törekszik, és ezen irányelvet ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (28) Ezen irányelv célja a 2000/383/IB kerethatározat rendelkezéseinek módosítása és kiterjesztése. Mivel nagyszámú és lényeges tartalommal bíró módosításról van szó, az egyértelműség érdekében e kerethatározat helyébe teljes egészében új szövegnek kell lépnie az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok esetében.

- (29) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az euro és más pénznemek hamisítás elleni védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl a cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (30) Az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (31) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (32) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv szabályozási minimumokat állapít meg a bűncselekmények és szankciók meghatározása tekintetében az euro és más pénznemek hamisításának területén. Emellett közös rendelkezéseket vezet be az e bűncselekmények elleni küzdelem erősítése és a velük kapcsolatos nyomozás javítása, valamint a hamisítás elleni jobb együttműködés biztosítása érdekében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „pénz”: olyan bankjegy és érme, amely törvényes fizetőeszköz, beleértve az eurobankjegyeket és euroérméket, amelyek a 974/98/EK rendeletnek megfelelően törvényes fizetőeszközök;
- b) „jogi személy”: minden, az alkalmazandó jog értelmében jogi személyiséggel rendelkező jogalany, kivéve az államokat és a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

3. cikk
Bűncselekmények

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy szándékos elkövetés esetén a következő magatartások bűncselekményként legyenek büntetendők:
- a) pénz hamisítása vagy meghamisítása, a felhasznált eszközöktől függetlenül;
 - b) hamis vagy hamisított pénz csalárd forgalomba hozatala;
 - c) hamis vagy hamisított pénz behozatala, kivitele, szállítása, elfogadása vagy megszerzése forgalomba hozatal céljából, annak tudatában, hogy az hamis;
 - d) a következők csalárd előállítása, elfogadása, megszerzése vagy birtoklása:
 - i. pénz hamisítására vagy meghamisítására különösen alkalmas szerszámok, tárgyak, számítógépes programok, adatok vagy egyéb eszközök; vagy
 - ii. biztonsági jellemzők, úgy mint hologramok, vízjelek vagy a pénz más, a hamisítás elleni védelmet szolgáló alkotórészei.
- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett magatartás büntetendő legyen azon bankjegyek és érmék vonatkozásában is, amelyeket engedélyezett berendezések vagy anyagok felhasználásával, az illetékes hatóságok pénz- vagy érmekibocsátásra vonatkozó jogainak, illetve a kibocsátás feltételeinek megsértésével állítanak vagy állítottak elő.

- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett magatartás büntetendő legyen azon bankjegyek és érmék vonatkozásában is, amelyeket még nem bocsátottak ki, de amelyeket törvényes fizetőeszközként történő forgalomba hozatalra szánnak.

4. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. cikkben említett bűncselekmények elkövetésére való felbujtás és az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegély.
- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, illetve a 3. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett magatartások vonatkozásában a 3. cikk (2) bekezdésében és a 3. cikk (3) bekezdésében említett bűncselekmény elkövetésének kísérlete.

5. cikk

Természetes személyekkel szemben alkalmazható szankciók

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. és 4. cikkben említett magatartások hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendők.
- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában, a 3. cikk (2) bekezdésében és a 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett magatartások vonatkozásában a 3. cikk (3) bekezdésében említett bűncselekmények szabadságvesztéssel járó maximális szankcióval legyenek büntetendők.
- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bűncselekményekre, valamint a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett magatartások vonatkozásában a 3. cikk (3) bekezdésében említett bűncselekményekre vonatkozó büntetési tétel felső határa legalább nyolc év szabadságvesztés legyen.
- (4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett bűncselekményekre, valamint a 3. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett magatartások vonatkozásában a 3. cikk (3) bekezdésében említett bűncselekményekre vonatkozó büntetési tétel felső határa legalább öt év szabadságvesztés legyen.

- (5) A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett bűncselekmény vonatkozásában a tagállamok az e cikk (4) bekezdésében említettektől eltérő, hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat is meghatározhatnak, ideértve a pénzbüntetéseket és a szabadságvesztést, amennyiben a hamis vagy hamisított pénzt úgy vették át, hogy az adott személy nem tudott a pénz hamis vagy hamisított voltáról, de e tény tudatában adta tovább.

6. cikk

A jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3., illetve a 4. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül a következők egyikén alapuló vezető tisztséget tölt be:
- a) a jogi személy képviselőjének joga;
 - b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés joga.
- (2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett valamely személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé, hogy egy neki alárendelt személy az adott jogi személy javára a 3., illetve a 4. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövetse.

- (3) A jogi személynek az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárást azon természetes személyek ellen, akik a 3., illetve a 4. cikkben említett bűncselekmények valamelyikét tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követik el.

7. cikk

A jogi személyekkel szemben alkalmazható szankciók

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk alapján felelősségre vont jogi személy olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen sújtható, amelyek magukban foglalják a büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbüntetéseket, továbbá esetlegesen például a következő egyéb szankciókat:

- a) kizárás az állami kedvezményekből és támogatásokból;
- b) gazdasági tevékenységek gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) a bíróság által elrendelt megszüntetés;
- e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

8. cikk
Joghatóság

- (1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megállapítsa joghatóságát a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmények tekintetében, amennyiben:
- a) a bűncselekményt egészben vagy részben a területén követték el; vagy
 - b) az elkövető a tagállam egyik állampolgára.
- (2) Minden olyan tagállam, amelynek pénzneme az euro, meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megállapítsa joghatóságát a 3. és 4. cikkben említett, a területén kívül elkövetett bűncselekmények tekintetében legalább azokban az esetekben, amikor azok az euróval kapcsolatosak, és amennyiben
- a) az elkövető az adott tagállam területén tartózkodik és nem adták ki más államnak; vagy
 - b) az adott tagállam területén a bűncselekménnyel kapcsolatos hamis vagy hamisított eurobankjegyeket vagy -érméket derítettek fel.

A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, illetve – amennyiben azok a 3. cikk (1) bekezdésnek a) pontjára vonatkoznak –, a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében említett bűncselekményekkel, valamint az ilyen bűncselekmények elkövetésére való felbujtással, az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegéllyel, és az azok elkövetésének kísérletével kapcsolatos vádemelés érdekében a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatóságuk ne legyen alárendelve annak a feltételnek, hogy a cselekmények elkövetésük helyén bűncselekménynek minősülnek-e.

9. cikk

Nyomozati eszközök

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan hatékony nyomozati eszközök álljanak a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásért vagy vádemelésért felelős személyek, egységek vagy szolgálatok rendelkezésére, mint amilyeneket a szervezett bűnözés vagy egyéb súlyos bűncselekmények esetében alkalmaznak.

10. cikk

A hamis vagy hamisított eurobankjegyeknek és -érméknek a hamisítványok elemzése és felderítése céljából történő átadására vonatkozó kötelezettség

A tagállamok biztosítják, hogy büntetőeljárások során haladéktalanul sor kerülhessen a hamisgyanús eurobankjegyek és -érmék megvizsgálására a nemzeti analizáló központ, illetve a nemzeti érmeanalizáló központ részéről a további hamisítványok elemzése, azonosítása és felderítése céljából. Az illetékes hatóságok a szükséges mintákat késedelem nélkül, de legkésőbb a büntetőeljárással kapcsolatos jogerős döntés meghozatalával egyidőben kötelesek átadni.

11. cikk

Statisztikák

A tagállamok legalább két évente továbbítják a Bizottságnak a 3. és 4. cikk szerinti bűncselekmények számára, valamint a 3. és 4. cikkben meghatározott bűncselekmények miatt vádemelés alatt álló és elítélt személyek számára vonatkozó adatokat.

12. cikk

A Bizottság jelentéstételi és felülvizsgálati kötelezettsége

...-ig* a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. A jelentés értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben hozták meg az irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A jelentést szükség esetén jogalkotási javaslat kíséri.

13. cikk

A 2000/383/IB kerethatározat felváltása

Azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, a 2000/383/IB kerethatározat helyébe lép, az említett kerethatározat nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, a 2000/383/IB kerethatározatra való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

* HL, kérjük a dátumot beilleszteni: 5 évvel ezen irányelv hatálybalépése után.

14. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ...-ig* megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek a szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*

HL, kérjük a dátumot beilleszteni: az ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap.

15. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

16. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
